

ne religionsfriheden i artikel 70 eller forsamlingsfriheden i artikel 72, hvor EU-retten altså vil få forrang for den grundlovsfæstede praksis, som bl.a. Højesteret har stadfæstet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Også her kan jeg fuldstændig afvise hr. Morten Messerschmidts påstand. Den nye EU-traktat står ikke over den danske grundlov. Naturligvis gør den ikke det. Det fremgår i øvrigt meget tydeligt, sort på hvidt af teksten i traktaten her. Hr. Morten Messerschmidt kan bare læse artikel 5, hvor det klart og tydeligt fastslås, at EU naturligvis skal respektere de enkelte landes forfatninger.

Morten Messerschmidt (DF): Så vil jeg gerne for at underbygge det argument anmode statsministeren om at pege på en EF-dom, altså en præjudiciel afgørelse, der siden EF-rettens opståen ikke er blevet fulgt af de danske domstole.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Kernen i det her er spørgsmålet om, hvorvidt den nye traktat står over den danske grundlov. Svaret er meget klart: Nej, EU-traktaten står ikke over grundloven.

I henhold til traktaten selv er det sådan, at EU naturligvis skal respektere de enkelte landes forfatninger, herunder også den danske grundlov. Det er kernen i den her sag.

Morten Messerschmidt (DF): Så statsministeren føler sig altså ikke i stand til at pege på en dom, der underbygger det, som statsministeren mener, om end der er en ganske voluminøs domspraksis fra EF-Domstolens side igennem de sidste 50 år.

Kernen i det her er, at EF-Domstolen naturligvis har forrang, eller at EU-retten har forrang frem for national ret, for det er ligesom forudsætningen for, at det giver mening at have en international retstilstand. Det, der er problemet her, er, at statsministeren ønsker at pådutte EU en lang række nye kompetencer, som kompletterer den danske grundlov. Dermed bliver den danske grundlovs bestemmelser og den retspraksis, som Højesteret, landsretterne og byretterne – nok mest de to første retsinstanser – altså har lagt til grund for forståelsen af f.eks. forsamlingsfrihed, ytringsfrihed, erhvervsfrihed, religionsfrihed osv., subsidiær i forhold til

det, som EF-dommerne måtte komme frem til. Er det ikke korrekt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det er ganske enkelt ikke nogen korrekt udlægning af forholdet. Når hr. Morten Messerschmidt hele taler om, at EU-retten har forrang, hvad er det så, det handler om? Det handler i al sin enkelthed blot om følgende: Nemlig at når vi i EU er blevet enige om at vedtage en lovgivning på et eller andet område, skal alle lande selvfølgelig være forpligtede til at følge den lovgivning. Ellers er det fuldstændig uden mening.

På områder, hvor vi har overladt det til EU at vedtage bestemmelser, har vi da også fra dansk side en interesse i, at alle lande så overholder de bestemmelser, der er vedtaget i EU. Det er det, der hedder, at EU-retten har forrang. Naturligvis har den da det, ellers ville samarbejdet da bryde fuldstændig sammen. Det har jo ingen mening, at EU vedtager noget, hvis de enkelte lande så ikke retter sig efter det.

Kl. 13.15

Så det, at EU-retten har forrang dér, hvor EU må lovgive, er jo en selvfølge, det er oven i købet noget, vi har interesse i fra dansk side. Der er ikke noget nyt i det, sådan har det været altid, og sådan var det også, da vi trådte ind i det daværende EF i 1973. Der er ikke noget nyt i det, det er en fuldstændig naturlig ting, og det er noget, vi har ønsket og må ønske fra dansk side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Så er det hr. Messerschmidts sidste mulighed for at spørge statsministeren.

Morten Messerschmidt (DF): Det, der er problemet hr, er slet ikke forrangen. Det, der er problemet, er, at forrangen breder sig ud over en så ubeskrivelig stor andel af den danske lovgivning, at det er fuldstændig udefinerbart, hvad der bliver et dansk anliggende, og hvad der vil blive et EU-anliggende fremover, hvis denne her forfatning måtte blive vedtaget.

Jeg vil gerne én gang til give statsministeren lejlighed til at nævne en EU-dom eller EF-dom, hvad vi nu kalder det, som altså er af præjudiciel karakter, der ikke er blevet taget til efterretning af de danske domstole, herunder Højesteret, og om statsministeren, når han er kommet frem til, at han ikke vil være i stand til det, så ikke vil give spørgeren ret i, at det er et problem i forhold til den danske grundlovs bestemmelser om religionsfrihed, ytringsfrihed, forsamlings-